

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ**ਐਸ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਜੇ.****ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ****ਬਨਾਮ****ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ****1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 395-ਡੀ**

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (XLIV) 1954 ਦਾ ਸ. 24—ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਨਵੰਬਰ, 13 ਦੇ ਅਧੀਨ—ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਹੱਦ—ਕੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ— ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪੱਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24(2) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ। "ਸ਼ੁੱਧਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਭਾਗ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ' ਇੱਕ ਆਮ ਪਰ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਕੋਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ^ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਿੰਡਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਡੀ.ਕੇ.।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਰਾਇਣ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 570 ਹਰੇਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੱਧ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਹਨ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੌਥੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਸਾਲ 1938 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1941 ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲਾਹੌਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਫਰਵਰੀ, 1951 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਲੇਮਜ਼ ਅਫਸਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 42,500 ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ। ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 32,500 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁ. 37,000 ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 16/19 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਤਜ ਰਾਮ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

6 ਅਤੇ 0 ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵੇਸ਼ਵਾ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਈ., ਤਤਕਾਲੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ

ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ 13 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨੋਟ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 20 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਲੇਖਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੇਤਰੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 2,470 ਹਰੇਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1. ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 30 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨੰਬਰ 1. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1,504 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। 570 ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ। 17 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸਹਾਇਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਵੱਲੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 570 ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ-

- (a) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਜੱਦੀ ਸਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (b) ਸੰਯੁਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(a) ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤਰਜੀਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(d) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਪੁਰੀ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ; ਅਤੇ

(e) ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੱਚ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਵਾਦਤ ਨੁਕਤਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 7 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਟਿੰਟਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਟਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਕੇ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਲਈ ਹੋਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ:-

- (a) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

Moti Ram Mehra
and others
v.
The Union of
India and others

Kapur, J.

ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ -
ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(c) "ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ
ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ "ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ
ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਪਰ ਧਾਰਾ 24(2)
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਘਟਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;

(d) ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ;
ਅਤੇ

(e) ਇਹ ਰਕਮ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ
ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 24(2) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਰਾਇਣ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਡੈਂਟਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਗੱਲ
'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ
ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ
ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਰਕਮ
ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ
ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ
ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ
ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚੀਫ
ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। -

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਹੈ, ਪਰ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕੰਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਟਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਦੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਘ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੋਚਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ, ਵਾਕ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੈਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24(2) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ; ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। .

ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 435, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 435 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਮੋਡ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਸ-ਅਹਿਦ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ, ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ "ਸ਼ੁੱਧਤਾ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟੀ. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ। "ਸ਼ੁੱਧਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 435, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ" ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" ਹਨ। ਜਾਂ ਗਲਤ"। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ

(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2),। ਅੱਗੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇ. ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ - ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਿਭਿੰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਏ) ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ

ਮੈਂਡ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਾਸ ਪੂਰੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਘਟਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ "ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਧਾਰਾ (2), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (a), ਧਾਰਾ 24(1) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਉਹ ਧਾਰਾ 24(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਤਰੁਟੀਆਂ, ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮੇਤ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ, ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ

ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਕਮ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 24 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ 570 ਰੁਪਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ